

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויקהל - פקודי תשפ"ב • עלון מס': 84

השגחה שבועית

הישועה שלפני הישועה

משפיע גדול באמריקה, השאיר כאן את ההודעה הבאה: כשהייתי ילד סבלתי מחרדות. היו זמנים שפשוט פחדתי לצאת מהבית. זה היה סבל נורא ואיום שהמשיך גם בגיל ההתבגרות.

ברוך ה', בסיעתא דשמיא יצאתי מכל זה. כיום, ארבעים שנה אחרי כן, אני מודה לקב"ה על כל יום של קושי שעברתי. ההצלחה הגדולה שלי בחיים היא דווקא הודות לקשיים שעברתי אז. הקב"ה זיכה אותי להשפיע במשך חיי על מאות אנשים שמתמודדים עם קשיים כמו אלו שאני עברתי. סוד ההצלחה שלי כיום, אלו הקשיים שהיו לי בעבר. כל מה שה' עושה לטובה הוא עושה.

נחשוב לרגע, אם היה אדם מגיע אל המשפיע הזה לפני ארבעים שנה, בשיא תקופת הקשיים שלו, ואומר לו: שמע, בטוח שזה לטובתך - אני לא יודע איך הוא היה מקבל את זה... אבל כיום הוא עומד ומודה לקב"ה על כל קושי וקושי. ברוך ה' שהקב"ה נתן לנו סעיף בשולחן ערוך (אורח חיים סימן רל סעיף ה): לעולם יש אדם רגיל לומר, כל מה דעביד רחמנא, לטב עביד. כך שגם אם לא מבינים, אומרים את זה ומאמינים בזה.

השאלה היא במה להתחזק עכשיו. זה שבעוד ארבעים שנה יהיה לי טוב, רחוק לי מדי.

על הזמן הזה, שבו עדיין אין רואים את הישועה, מפרש המלבי"ם את הפסוק (מכה ז) "אל תִּשְׁמְחוּ אִיבֵי לִי, נְפִלְתִּי קָמְתִי, אֲשֶׁב בְּחֶשֶׁן ה' אֹר לִי". ומפרש:

אומרים לאויבים של כלל ישראל: אתם חושבים שכלל ישראל עוברים דברים קשים, ולכן אתם שמחים. דעו שאין לכם מה לשמוח, **כי נפילתי קמתי**, דווקא כי נפילתי - על ידי הנפילה לעמקי הבור, קמתי - איזושהי. הקושי מביא את הישועה.

אבל מה קורה עם היעכשויו? הרי עד הישועה אנחנו עדיין יושבים בחושך? על זה עונה הפסוק: **כי אשב בחושך** - כשאתה עדיין בתוך החושך - אזי ה' אור לי. נכון שאין לי ההצלחה הגשמית עדיין, אבל עכשיו יש לי משהו שהוא הרבה יותר מזה, יש לי **שה' אור לי**, עכשיו יש לי אור ה', אור הדת והאמונה, אור התקווה בישועתו.

זה האור שעל ידו אנו מתחזקים בכל פעם. יש הרבה יהודים שמעידים על עצמם שהם מתגעגעים לרגעים של אמונה שהיו להם דווקא בזמנים קשים ביותר. האור של האמונה והתקווה בה', הוא אור שאי אפשר לתארנו. איננו מאחלים קושי לאף אחד, אבל אם נמצאים שם, לוקחים את המטענים הגדולים של ההתחזקות באמונה. אותם אוספים כעת, בתקופת הנפילה והקושי.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

מי נתן לך את כל זה?

יהודי נכנס לבית המדרש ביום חמישי ובידו שקית של שני קילו שקדים. הוא קנה את זה לכבוד שבת קודש וכבר עושה 'טועמיה': יושב ולומד, כאשר מידי פעם הוא לוקח שקד מן השקית ואוכל. לפתע נכנס לבית המדרש יהודי מזהר. הוא ניגש אל בעל השקדים ואומר, 'איזה יופי, יש כאן שקדים. תגיד לי, זה משהו ששייך לכלל הציבור או שזה פרטי שלך? אני מתעניין, כי הרופא אמר לי שהשקדים בריאים ללב.' 'קניתי את זה מכספי', הוא מקבל תשובה. 'אפשר כמה שקדים?'

בעל השקדים נתקף בנדיבות מופלגת ואומר לאורה, 'למה רק כמה שקדים? קח הכול!' הוא מסיט את השקית לכיוונו: 'כל זה שלך! שיהיה לך לבריאות!'

האורח לוקח את השקית ומתיישב בצד לאכול. בשלב מסוים, ניגש אליו היהודי שלפני זמן קצר היו השקדים שלו ומבקש ממנו כמה שקדים. עונה לו האיש, 'הממ... לא כל כך מתאים לי לתת לך מהשקדים. אני צריך אותם אצלי בבית, זה מאוד חשוב לנו לבריאות, אבל אם בכל זאת תרצה לעשות ברכה, אז הנה, שני שקדים נפלו על הרצפה, אתה יכול לקחת אותם.'

מה אומרים על בן אדם כזה? נראה שאפילו איש קר מזג ביותר יהיה מוכרח להגיב כאן משהו. הרי רק לפני כמה רגעים קיבלת את הכול חנינם אין כסף, ואם הנותן בא ומבקש ממך משהו, המתבקש ביותר הוא לומר בסבר פנים יפות: 'הרי שלך לפניך. קח כמה שאתה רוצה, זה בכלל לא שלי.'

במשל זה כל כך מובן, שלהשתמט מלתת לנוותן זאת התנהגות בלתי מתקבלת על הדעת, אבל בנמשל אנחנו צריכים יותר לעבוד על עצמנו כדי להרגיש את זה, ולהתייחס כך למצוות צדקה. רבינו אומר, שההבדל הרביעי בין זה שלומד ביטחון לבין השכן שלו שעדיין לא למד, זה שכאשר יש לראשון כסף מעבר למה שהוא זקוק לו למחיתו, הוא נותנו למטרה שיפיק את רצון הבורא בנדיבות נפשו וטוב לבבו

כמו שנאמר "כי ממך הכל ומידך נתנו לך". ההרגשה של המתחזק בבטחון היא, שהשקית שם אצלו כסף, ולכן זה כל כך פשוט לתת את הכסף למטרות שה' יהיה מרוצה מהן, כמו צדקה וגמ"ח. הרי הכסף כולו שלו יתברך, ומידו אנו נותנים לו. רבינו בוחר פסוק זה מסוף ספר דברי הימים א'. הבה נראה באילו נסיבות נאמר הפסוק הזה: בסוף ימיו של המלך דוד, הקב"ה אומר לו כי לא הוא יבנה את בית המקדש, ורק בנו שלמה "הוא יבנה בית לשמי". דוד המלך מקבל את הנהגת ה' ושמח על שזכה להכין את הכול כדי שיוכלו לבנות את הבית. הוא אסף זהב, כסף, נחושת, ברזל ואבנים טובות, והכול במספרים עצומים. שלוש אלפים כיכר זהב, שבעת אלפים כיכר כסף ועוד ועוד. מאיפה היה לו כל זה? מלבד מה שהביא מאוצר המלוכה, הביאו גם שרי שבטי ישראל, שאספו תרומות מכל העם. ומעיד הכתוב: "וישמחו העם... כי בלב שלם התנדבו... וגם דוד המלך שמח שמחה גדולה". הוא שמח יותר מכולם, כי גדול המעשה יותר מן העושה.

כאשר הוא עומד ומודה לה' קבל עם ועדה, ומשבח בפסוקים שאנו אומרים מדי בוקר לפני שירת הים: "ויברך דוד", הוא שואל: "וכי מי אני ומי עמי כי נעצור כח להתנדב?" מי הוא זה שנתן את הכוח והיכולת, כסף, זהב, שפע ואושר? - "כי ממך הכל ומידך נתנו לך!" הקב"ה נתן לנו כדי שנוכל לתת לו. מצד האמת, לא מגיע לנו כלום. ריבונו של עולם, הכול ממך, אנחנו נותנים לך משלך. ועם כל זה, מפני שבורא העולם שם בטבע האדם את ההרגשה שהכסף הוא שלו, מבקש דוד המלך שייחשב הדבר לזכות התורמים: "שמחה זאת לעולם", והזהכיות של התרומות לבית ה' תישמרנה לכלל ישראל לעד לטובה ולברכה.

יהי רצון שנזכה לעשות צדקה וגמילות חסדים בנדיבות נפש ובטוב לבב, ועל ידי זה יושפע שפע רב ברכות והצלחות, אמן סלה. (מתוך שיעור 234 בשער הבטחון)

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

- מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28
- מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

בית נאמן בישראל

הרה"ח ר' יחיאל הלוי סג"ל משמש כבר עשר שנים בעבודת הקודש כמגיה בילשכת הלכה למעשה. לפני שמונה שנים הגיע לשם יהודי מרעננה, בעל תשובה טרי, שביקש לרכוש לו תפילין ומזוזות. הוא התעניין ושאל, והגיע פעם אחר פעם כדי לשאוב כוח ועידוד בדרכו החדשה. לפני כשלוש שנים התחזק הקשר בינו לבין ר' יחיאל. הם התיידדו מאוד. ר' יחיאל חיזקו ועודדו וכינה אותו בחביבה "יוסף הצדיק". יוסף מצדו התקדם ונתעלה באופן נפלא. הוא נכנס לכולל אברכים ברעננה ועשה שם חיל עד שהפך לאחד ממצויני הלומדים. בחודש טבת תשפ"ב הוא חגג לעצמו את יום הולדתו ושפך את לבו לפני ר' יחיאל, כי הנה הגיע כבר ל"בן ארבעים לבניה" ועדיין לא מצא את זיווגו.

כאבו של ידידו נגע מאוד ללבו של ר' יחיאל, וביום שישי ערב שבת שירה, הוא הלך לבית העלמין, וכחסידי וויז'ניץ פנה להזכירו לטובה באוהל של אדמו"רי בית וויז'ניץ. לאחר שאמר שם כמה פרקי תהלים, החליט לגשת לציונם של מרנן החזון איש וגיסו הסטייפלער, זכר צדיקים וקדושים לברכה. גשם ירד, בית העלמין היה ריק, והנה הוא רואה יהודי מבוגר עומד ומתפלל ברגש רב, ומסיים את ספר התהלים. הוא לא פגש אותו קודם לכן, אבל זיהה אותו מהתמונות המתפרסמות. זה היה הגה"צ רבי יצחק קולדצקי שליט"א. מכיוון שכך, ניגש אליו ר' יחיאל וביקש שהרב יתפלל גם הוא על הבחור יוסף יובל בן רחל, הזקוק לזיווג הגון.

אמר לו הרב: "אייצן עצה טובה. תעלה להר הזיתים, לצינונו של הרבי מלעלוב, הרה"ק רבי שמעון בידרמן זי"ע מבני ברק, שעלה למרום לפני שנים עשרה שנה ביום הכיפורים תש"ע, ושם תיושעו. תקבלו על עצמכם, אתה והבחור, שלא לדבר כלל בשעת התפילה. לא רק זאת, אלא שהבחור יתחבר לעניין, וילמד את ההלכות של מורא מקדש".

ר' יחיאל אמר שהבחור אכן אינו מדבר כלל בשעת כל התפילות, אולם הרב ענה לו, כי יש עניין שיקבל על עצמו קבלה, ואמר: "אחרי שדנתי בעניין זה עם מורי וחמי הגר"ח קנייבסקי שליט"א, הוברר שמוטב שתהיה זו קבלה לשנה שלמה, שיעבור את כל מעגל השנה, בכל המצבים, תוך שמירה על העניין שקיבל על עצמו. כבר כמה שנים שאני נוסע לשם מדי כמה שבועות", הוסיף הרב, "ומקבל על עצמי ועל שולחיי קבלות טובות ורואה ישועות גדולות. הנני מיוצאי ליטא מדורי דורות ולא גדלתי כלל אצל החסידים, ובכל זאת אני פוקד את הציון של הרבי מלעלוב יותר מהחסידים". הרב הוסיף את ברכתו להצלחה גדולה ולישועה, ור' יחיאל הבין כי פגישה זאת נודמנה לו מן השמים. ברצונו העז לסייע לידידו, הוא החליט לצאת למסע אל הר הזיתים. לא היתה לו בעיה להשיג רכב, כי הרב יוסף דסקל, ראש המכון, התנדב להיות הנהג. הצטרף אליהם גם ר' יצחק דוד, שביקש לפעול ישועה עבור חבר בן שלושים ושתיים שעדיין לא מצא את זיווגו, ואל חסידי וויז'ניץ אלו התלווה הרה"ח ר' יוסף גולדברג, חסיד לעלוב, ששימש להם כמורה דרך אל מקום הציון. הבחור יוסף עצמו לא יכול להגיע מפני שלא חש בטוב, אולם זה לא הפריע לו לקבל על עצמו לשותק מראש התפילה ועד סופה.

ויהי בחצי הלילה, ערב שבת קודש פרשת משפטים לסדר "ושמעתי כי חנון אני". בהר הזיתים מתפללים כל בני החבורה ושופכים שיח, מקבלים על עצמם שתיקה יפה בשעת כל התפילות, ומצפים לישועת ה'.

בימים שלאחר מכן סיפר יוסף: "אני חייב לומר לך שצדקת, כבר שנים שאני נזהר מלדבר בעת התפילה, אך מעולם לא היה לי ניסיון של ממש לשוחח. והנה היום, זמן קצר לאחר שדיברנו על הקבלה, אירע לי ניסיון

תפילה בכפור

בשנה שעברה בערב ראש חודש אדר, ארגנה לנו הישיבה נסיעה למירון. הכינו לנו שני אוטובוסים, כאשר התכנית היא שניסע למירון, ואחרי תפילת מנחה במירון ייסע אוטובוס אחד למסלולים, והבחורים יוכלו להשיב נפשם במסלול הליכה בין נופי הגליל, והאוטובוס השני ימשיך למקומות הקדושים. לעת ערב ייפגשו שני האוטובוסים ליד אולם, ושם נערוך מסיבת ראש חודש בעזרת ה'.

רציתי ללכת לאוטובוס שנוסע למסלולים, אלא שבחור אחד עיכב אותי וביקש שאסע עמו למקומות הקדושים. לו לא היתה בחירה אם לנסוע לכאן או לכאן, מכיוון שהיתה לו בעיה ברגל, וברור שעם רגל כזאת אי אפשר לצעוד במסלול הליכה. מכיוון שראיתי שחברי כל כך רוצה שאסע אתו, ויתרתי על הרצון שלי, והחלטתי להצטרף לאוטובוס שנוסע למקומות הקדושים. עד שדיברנו ועד שחשבתי ועד שהחלטתי, אנחנו מגלים ששני האוטובוסים כבר נסעו. מה עושים עכשיו?

החלטנו לפנות בחזרה אל המערה. והנה אנחנו מגלים בחור שלישי מהישיבה. הוא לא שם לב שהזמן עובר, וכך הוא נשכח בציון. עמדנו שלוש שעות בחצר וחשבנו מה לעשות. הבחור השלישי זכר את מספר הפלאפון של המשגיח, ביקש מאדם שעבר שם פלאפון ויצר אתו קשר. המשגיח אמר שנרד לשער הירוק שבכניסה ליישוב ונחכה שם. תוך חצי שעה הוא יבוא להעלות אותנו.

אחרי חצי שעה ירדנו לשער הירוק, והנה אין כל זכר לאוטובוס של הבחורים. חיכינו שם זמן רב, אנשים בקושי עוברים שם, ועד שמצליחים להשיג שוב פלאפון עונה לנו המשגיח שכמו שזה נראה, הם יגיעו לשער הירוק רק בעוד שלוש שעות רבעי שעה. עמדנו שם בקור וחיכינו וחיכינו. עברו שלוש שעות רבעי השעה, ועדיין אנחנו מחכים שם בקור. לא היה לי מעיל והקור חדר לעצמותי, סבלתי סבל של ממש, ופתאום נזכרתי בבן דוד שלי, בחור בן עשרים ושמונה שעדיין אינו מאורס. אמרתי: "ריבונו של עולם, אני מאמין שכל מה שאתה עושה הוא לטובה. קשה לי כל כך, אבל ברור לי שהכול הוא מתוך שאתה אוהב אותי ומיטיב עמי. אנא ה', בזכות האמונה הזאת תשלח ישועה לבן דודי הבחור, שיתארס תוך שבועיים מהיום".

איני יודע למה אמרתי דווקא שבועיים, הקב"ה הכניס לי את המילים לפה. רק גמרתי את תפילתי, וקולו של המנוע נשמע מרחוק. האוטובוס המיוחל הגיע, עלינו עליו וכל עצמותינו אומרות שירה.

עברו שבועיים בדיוק. לביל פורים אני עולה על יצועי, והנה בשעה אחת בלילה אני מעירה אותי במיוחד כדי לבשר לי את הבשורה: בן הדוד התארס! בדיוק שבועיים מאז אותה תפילה חמה של אמונה.

(הביטחון היומי, יום שלישי פרשת תרומה, ר"ח אדר א' תשפ"ב)

מה בקו?

סיפור יומי

סיפור בהמשכים מותח

ומרתק!

הקלטת סיפורים אישיים!

שירים!

היכנסו לקו הישיר
02-30-11-901

או בקו הכללי

02-30-11-300

בשלושה 0 (לאחר בחירת השפה)

הקו המיוחד

וראדי
השגחה
פרטית

גם ילדי
החמד חיים
עם ביטחון
ואמונה
שהכל
בהשגחה
פרטית

חום ואור אצל רבי שמעון

ביום שלישי פרשת משפטים, מספר לי גיסי שמארגנים שבת התאחדות במירון. הוא השיג דירות בחינם וזאת הזדמנות שאסור לפספס. תיארתי לעצמי שהדירות לא הגיעו אליו בחינם מפני עורך ביקוש. הרי ברור שבקור גדול כזה, אנשים מעדיפים להישאר בביתם החמים. גם אני אומר שלוש פעמים ביום "אשרי יושבי ביתך", ולמה לי להיטלטל בדרכים, וכי מחפש הרפתקאות הנני? הודעתי לגיסי שזה קשה לי מדי. מחר יהיה שלג ומחרתיים בוודאי יהיה קר, ואני מעדיף את הבית שלי.

למחרת אני מקבל טלפון שהצעה דווקא התקבלה באהדה בקרב המשפחה, כולם באים ושאלו שוב את העניין. אמרתי לעצמי: איך אני יכול להפריע לאיחוד המשפחה? החלטתי שאעשה את המאמץ ואסע למירון.

מכיוון שהדירה היתה פנויה, החלטנו לנסוע כבר ביום חמישי. יצאנו לתחנה בכפור ובשלג עם כל המזוודות, כשאני מלא תלונות מצד אחד והערכה עצמית מצד שני, על מסירות הנפש הגדולה שלי למען איחוד המשפחה.

הגענו למירון, נכנסנו אל הדירה, ואז נאחזנו מגלים שהיא קרה לגמרי. החימום שם לא עובד כמו שצריך. את הלילה עברנו איכשהו, אבל בבוקר אמרתי לגיסי, שאם אין דרך לחמם את הדירה אני חוזר לירושלים. יש לי תינוקת ואיני יכול לקחת סיכון שהיא תחלה ח"ו. גיסי המסור התאמץ מעל ומעבר והשיג לי חימום, וברוך ה' העניין הסתדר.

עברה עלינו שבת מרוממת בצלו של רבי שמעון, שבת אחים גם יחד בראשות הוריי היקרים. היתה זו שבת נפלאה.

במוצאי שבת, בדרך חזור, באוטובוס הנוסע לירושלים, אני מקבל טלפון משכן: "יתגיד לי, מאיפה היתה לך רוח הקודש?" "לא היתה לי", אני אומר. אם הוא היה יודע באיזו רוח נכחה יצאתי מהבית, הוא לא היה מדבר כך.

"לא תאמין למה שאספר לך. דקות ספורות אחרי שיצאתם, נפל החשמל. כל הבניין חשוך, החימום לא עובד, אל תשאל איזו שבת היתה לנו. אין לך מה למהר הביתה. הכול חושך, אפילה וקור".

למעשה, נהג האוטובוס לא שאל אותי אם אני ממחר או לא. הוא המשיך בנסיעתו, כשאני מקווה לטוב. כשהגענו הביתה גילינו את הבניין כולו מואר. השכן מהטלפון מקדם את פניי: "איך ידעת מתי לחזור? רק לפני כמה דקות נדלק כאן החשמל".

התביישתי. פשוט התביישתי. איך זה שאני נוסע מלא טענות כרימון, מרגיש ממש כמי שמוסר את נפשו לאחדות המשפחה, בעוד שהקב"ה מסובב סיבות לטובתי, לארגן לי שבת נפלאה עם חימום ואור ואווירה נהדרת. איזה טיפש הייתי, לא ידעתי מאילו קשיים ניצלתי. הן הקב"ה דאג לי כל כך, שיהיה לי רק טוב.

(הביטחון היומי, יום ראשון פרשת תצווה תשפ"ב)

עצום לדבר. באמצע תפילת שחרית ניגש אליי משהו בשאלה דחופה וניסה בכוח ובעקשנות לחלץ מפי תשובה, והיה לי ניסיון גדול לנצור את פי בכוח. ראה מה כוחה של קבלה, עד כמה היצר לא יכול לסבול שיהודי מקבל על עצמו דבר בקבלה. אני כבר מבין איזה כוח עצום יש כאן".

בשבוע שלאחר מכן, ביום השישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים. ר' יחיאל מתקשר לר' יצחק דוד לבשר לו את הבשורה המרגשת, שיוסף יובל בן רחל מצא את זיווגו והוא התארס בשעה טובה ובמזל טוב עם בחורה בת שלושים וארבע מרעננה. עוד הוא מדבר ור' יצחק דוד נכנס לתוך דבריו ב'מזל טוב' משלו: אתמול התארס הבחור בן השלושים ושתיים, שעליו התפללו בשבוע שעבר!

ר' יחיאל, נרגש כולו, התקשר לרב קולדצקי לבשרו את הבשורה הטובה. הרב איחל 'מזל טוב' ושמח מאוד, אך לא השתומם על הדבר, כי אכן זה ידוע שבקבלה טובה, ובפרט כשמקבלים שלא לדבר בשעת התפילה, רואים ישועות גדולות. וסיפור זה מצטרף אצלו לעשרות סיפורים וישועות גדולות בשנים האחרונות. שהרי כל חייו לחם הרבי מלעלוב בעוז ובתעצומות, שלא ידברו בעת התפילה. הרב קולדצקי אף נתן אישור לפרסם את המעשה כדי לזכות את ישראל, שיהיה הדבר לתועלת לכל המצפים לישועה, ולהודיע כוחה של שתיקה בעת התפילה.

(מתוך שיעור 240 בשער הביטחון)

שמתי לך מקום

זה שלושים שנה שאני עוסק עם חברי בעריכת כנסים ובארגון שבתות חיזוק לבחורים, לקרב את הקרובים, להעמיק ולהתבונן בעבודת ה' הנדרשת מעמנו. באחת השנים ארגנתי שבת ברכסים לעשרים משתתפים. עבדתי קשה מאוד לקראת השבת הזו, עבר עלי שבוע לא פשוט, וביום שישי, ערב שבת, ביקשתי מהקב"ה בתמימות: ריבונו של עולם, תן לי סימן שאתה נהנה מאתנו בשבת הזו.

ואכן, הקב"ה נתן לי סימן, ומעשה שהיה כך היה: בשבוע שחלף עלי הייתי לחוץ מאוד מכל מיני עניינים, ולא הצלחתי להתרכז בלימוד. ישבתי עם החברותא ולמדתי טור שו"ע יורה דעה, סימן צ"ד סעיף ה', ולמרות שלא מדובר בהלכות קשות, לא הצלחתי לקלוט מה שאנחנו לומדים. קראתי את הסעיף ושוב קראתי, וקמתי מתוסכל מכך שעם כל הזמן שהקדשתי, לא הצלחתי להבין. קראתי עלי את הפסוק "ואשר לא צדה והאלוקים אינה לידו!" צדי"ה רומז לסימן צ"ד סעיף ה', ובעוונותי הרבים נגרם לי עינוי כזה, שאני יושב ולומד ולא קולט.

בליל שבת, בשתיים בלילה קמנו לסדר לימוד שיימשך עד לתפילת שחרית. אני מתיישב בצד ופותח טור שו"ע. רק הסטתי את הכריכה, עדיין הדף הלבן הראשון שעוד לפני השער מול עיניי, ובבת אחת אני מבין את כל מה שלמדתי השבוע. כאילו התפזר ערפל כלשהו שכיסה את מוחי. כל הפרטים הצטרפו יפה יפה לתמונה אחת ברורה ומאירה. מיהרתי לדפדף לסימן צ"ד סעיף ה' ואכן אני רואה איך הכול בהיר, הפלא ופלא. כל כך התרגשתי, עד שקמתי ממקומי ורקדתי על הישועה הגדולה שה' שלח לי.

במשך אותו שבוע לא זכרתי כי בפרשה זו, פרשת משפטים, נמצא הפסוק שליווה אותי במשך אותו שבוע. בקריאת התורה כובדתי בעלייה, והנה קוראים את הפסוק "ואשר לא צדה, והאלוקים אינה לידו, ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה". הפעם פירשתי את הפסוק כי הקב"ה סידר לי מקום לנוס שמה בזו השבת, לרכסים, להיוושע מכל הקושי שהיה לי.

בשעת הסעודה סיפרתי לבחורים על הסעיף ועל הפסוק, והאופן בו נפתח מוחי בשבת מאירה זו. ניגש אליי בחור אחד ואמר: הרי 'וְשִׁמְתִי לְךָ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס' - סופי תיבות רכסיים.

סיפרתי על הגילוי המרגש לתלמיד חכם גדול, והוא אמר לי כי הגאון מוויילנא כבר כתב, שכל מאורע פרטי של כל אדם מירשאל רמוז בתורה, אולם לא כל אדם זוכה לראות רמזים אלו. אשריי שזכיתי.

(יום שלישי פרשת בא, לילה, סיפור מס' 1 / מס' סיפור 24703)

**היכוננו
היכוננו.....
בקרוב שלוחת
חידות ופרסים!!!**

- שלוחה 1** הסיפור היומי לילדי השגחה פרטית
- שלוחה 2** הסיפור בהמשכים מותח ומרתק בתוך שלוחה זו ניתן לבחור:
- 1 - שמיעת הפרק היומי מתוך הסיפור בהמשכים
 - 2 - שמיעת הסיפור בהמשכים מתחילה
 - 3 - ארכיון הסיפורים בהמשכים
- שלוחה 3** הסיפורים המומלצים שבכר סופרו: *הירידים שומנו *גנות חושנים *עוזרת בתבית *כי יתנו פסוטה *לכלי שנים *דעותיו שירוב
- שלוחה 4** בחירת סיפור לפי מספר הסיפור
- שלוחה 5** שירי אמונה ובטחון משובבי לב
- שלוחה 6** אתם יכולים לקבל ציטוט כל פעם שנכנס סיפור חדש
- שלוחה 7** מה חדש ביולי השגחה פרטית

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

ברצוני לשאול מהי הדרך הנאותה לחנך ילדים למידת הביטחון, באיזו שפה צריך להסביר להם ובאיזו דרך מתיישבים הדברים על לבם.

א. י. מרכסיס

שאלה מספר 36

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

דוגמה אישית

הרב מרדכי הכהן מלאכי מביתר עילית, הרב שמחה בורז'קובסקי מאשדוד, הרב יצחק שכטר מחיפה, הרב משה לוי מאלעד, הרב דוד ליברמן מרכסים, הרב יהודה גבירצמן מבית שמש, הרב יהודה א' אביטבול מביתר עילית והרב דוד בנימין זוסמן מירושלים: חינוך משמעו: למידה על ידי התנסות. כמו ששפה לא מלמדים על ידי הסברים, אלא הילד קולט מעצמו בהתנסות עצמית, כך גם בכל ענייני החינוך ובפרט בדברים שבלב, כגון אמונה וביטחון. הילדים צריכים לחוש את האמונה והביטחון, בראותם שכל התנהגות הוריהם היא על פי ה', שבכל דבר שקורה בבית, בין בדבר טוב ובין בדבר רע, ההורים מודים לה'. והעיקר הוא - להצדיק את הדין כשקורית תקלה מסוימת, ולא לאבד את העשתונות. ובכלל, לפני כל פעולה שעושים, מומלץ לומר "בעזרת ה'": מלבד העובדה שאמירה זו כשלעצמה הנה סגולה להצלחה, היא משפיעה על הילדים ליצור אצלם אמונה, כשמחזירה בלבם שהכול מתנהל על ידי ה', ושכל מהלך חיינו תלוי רק בה'. זאת מבלי שנוצרך להסביר משהו. לפעמים אפשר גם לנקוט בפעולה סמלית, כגון לומר לילדים שהביטוי הנפוץ "אוף" הוא ביטוי שאינו יהודי, ושלא יישמע בביתנו, שהרי על מי אתה כועס, על הקב"ה?!

הרב אהרון בייפוס מרכסים: שמעתי מאחד מגדולי התלמידים של הגה"צ רבי שלמה וולבה זצ"ל, שהוא מעולם לא דיבר בפני תלמידיו בענייני אמונה וביטחון. זאת באומרו, שבחורים אינם יכולים לקלוט עניינים אלו. פעם אחת בלבד, בעת כנס לאברכים, דיבר בענייני אמונה וביטחון. ואם הדברים אמורים לגבי בחורים, כל שכן לגבי ילדים. צריכים רק להכניסם לאווירה של ביטחון, וזאת על ידי דוגמה אישית.

הרב משה יעקב גרינברגר מירושלים: הובאו בעלון זה דברי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א לגבי מלמדים, שצריכים להיות מלאים באמונה וביטחון ועל ידי כך שפיעו על תלמידיהם. אותו הדבר הוא גם לגבי ההורים.

פרפראות

פרפרת נאה מביא לנו **הרב גמליאל הכהן רבינוביץ מבני ברק** מתוך ספרו המופלא 'גם אני אודך': 'אמונה וביטחון' - ראשי תיבות 'אב', לרמז שעל האב מוטלת

החובה להשריש את האמונה והביטחון בצאצאיו, שיאמינו שהכול הוא מה' יתברך, ושהוא המשגיח על הכול בפרטות ממש. וכן אותיות 'אב' מרמזות שזהו ה'א"ב' - הדבר הראשון שעל האב לעשות בחינוך ילדיו.

למען תספור

הרב יוסף אסטנבולי ממודיעין עילית, הרב שמואל כהן מצפת, הרב אליעזר הויזמן מירושלים והרב דוד בוקר מצפת: ענייני אמונה וביטחון הם עניינים נעלים, שקשה מאוד להסבירם לילדים, שעדיין אינם בשלים לקלוט את כל הרעיונות וההסברים. על כן צריך להסביר זאת בשפה שלהם, שפת הסיפור הקרובה ביותר ללבם של ילדים. בסיפור הם מקבלים המחשה חיה מהו ביטחון, ובו אפשר גם להדגיש את המסרים המרכזיים. ובכלל, חלק מרכזי בהנחלת האמונה הוא על ידי הדיבור בה, וזהו כלל התקף גם עבור מבוגרים. ידוע מאמר הצדיקים: "האמנתי כי אדבר" - שעל ידי הדיבור אפשר להגיע לידי אמונה. ובוודאי כך גם אצל הילדים, שכאשר מדברים בשפתם הם נוחלים אמונה.

הרב אפרים כהן מקרית אתא: ראוי לעשות עסק לעיני הילדים, מכל גילוי השגחה פרטית שרואים בבית. לנהוג כן בעקביות. בהמשך תופתעו לשמוע מהילדים סיפורים משלהם. כמו כן מוסיף **הרב שמעון רוטמן מבית שמש**, שילדים בוגרים אפשר ללמד שיכתבו את סיפורי ההשגחה שאותם הם חווים.

הרב ישראל מאיר הריס מירושלים: אפשר להנחיל לילדים את ערכי האמונה והביטחון דרך המשחק המכונה 'מונופול' או דומיו. כאשר במהלך המשחק הילד צריך להוציא 'כסף' והוא עצוב מכך, זהו הזמן להסביר לו את עניין מידת הביטחון. באופן זה הוא חווה זאת בצורה חזקה ומוחשית, ובדרך של הנאה וחוויה.

שאלה לעלון 86

ידועים דברי רבינו בעל החובות הלבבות, מי שבוטח בזולת ה', מסיר ה' את השגחתו ממנו ומניח אותו ביד מי שבוטח עליו. שאלתי: כשיש שני שותפים, והאחד בוטח בה' השני הוא בגדר מי שבוטח בזולת ה', האם במקרה הזה מסיר ה' השגחתו מעיסוקם משותף? א. ד. מבני ברק

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שעות 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) [זמן הקולטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com תשובות יתקבלו רק עם מלא ועם ידע יום ראשון פרשת ויקרא. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיי.

השפעה פרטית

מצד המקביל

תודה רבה על ה'ביטחון היומי'. בכל יום אני מתפעל לטובה מהשיעור הקצר והייחודי; בכל יום מחדש השיעור קולע למטרה ונותן לי כוחות להתחיל את היום בשמחה.

מצד הנוחמים

אשתי מחפשת עבודה כבר יותר משנתיים, ולא מוצאת. במוצאי השבת האחרונה הבטחתי לתרום עלונים לחמישים בתי כנסיות. כבר למחרת, ביום ראשון, קרה הפלא: היא התקבלה לעבודה בתחום שהיא מחפשת, במקום קרוב לבית ותמורת משכורת נאה.

קח גם אתה שותפות קבע בהצפת האמונה בעולם

ותוכנה להבטחת חזונו למזכי הרבים: בניים ובני בני יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר ודוג' איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו

עלונים ל-55 בתי כנסת

לרפואת חיה ביינדל בת מרים חנה.

עלונים ל-45 בתי כנסת

בעילום שם - לראות טוב הגלוי בבירה הנוכחית, ולזכות לדירה משלנו בירושלים בלי חובות

רינת בת אושרה מל - זיווג הגון ופרנסה טובה. הודיה אליס, מתנאל, רותם, מאיר, שירלי בני אושרה מל - לקניית דירה ולזרע של קיימא

עלונים ל-40 בתי כנסת

בעילום שם - להצלחה ברוחניות ובגשמיות, ולהצלחה בחינוך הילדים לתורה וירא"ש

לרפואת צביה בת לאה

לעי"נ רחל בת מרימה מרים

משה בן מלכה - להצלחה בכל העניינים, לזכות שמואל צבי בן יטל קענדל - להצלחה בכל העניינים

לזכות דוד בן גיטל שיוכל ללמוד ולדבר טוב כמו שאריך ולראות ממנו הרבה נחת

להצלחת יהודה אריה לייב בן אילה הינדא

לזכות ישראל יעקב בן אסתר וחוות שיוכז למצוא דירה בקרוב

לזכות עמרם יוסף בן באשא

חוותו איידל רחל בת מלכה פרוינט וכל יוצאי חלציהם

לעי"נ ראש ישיבת פינסק קארלין הרה"ג רבי ישראל זצ"ל בן הרה"ח ר' משה שניאור זלמן גרוסמן

המעוניינים להפיק את העלון מזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

פיתח והעמיד הודעה בבל שנות והפנתה חזון אלים בס"ד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים בתעלה

בוצעת בקורות חלקה 20 א עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקווד

תביאו עליכם ישועות

הקונטרסים הייתי מניח בבית מדרש גדול שיש בו אלפי מתפללים. באחד הימים אסרו עלי הגבאים להניח שם את הקונטרסים. גם בזה היה נראה שכל המפעל קורס, אך התחזקתי ואמרתי: גם זו לטובה. והנה מגיע אליי אברך ומספר שהוא רוצה להתנדב להפיץ את הקונטרסים בשבעים בתי כנסיות. סיפורים אלו הם מלבד הישועות הקבועות שאני רואה בכל שבוע, במימון הדפסת הקונטרסים. היה פעם שהייתי זקוק לאלפי דולרים, סכום שהיה למעלה מכפי יכולתי לארגן. התחזקתי מאוד בביטחון. זה היה בזאת חנוכה. והנה מגיע אליי מישהו ומביא לי את כל הסכום שאני צריך.

כך גם היה בעת שייסדו ארגון ללימוד המוסר, כשעלי הטילו לדאוג למלגה חודשית עבור הלומדים. במשך הזמן ראיתי שקשה לי לעמוד בזה, וביקשתי מהריבוננו של עולם: אנא רחם עלי, עשה שהם יסתדרו בעצמם ולא יבואו אליי... ואכן מאז לא ביקשו ממני שוב להשיג את המלגות, והארגון ממשיך ופורח, מסתדרים היטב בלעדיי.

כמה אושר יש בחיים שעל פי ביטחון. שכאשר מסירים את הדאגות ומתחזקים בביטחון, נשפע שפע רב.

שיעור הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרם מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)